

Warszawa, dnia 15 marca 2016 r.

Poz. 351

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia 26 lutego 2016 r.

w sprawie należności pieniężnych otrzymywanych przez żołnierzy niezawodowych wyznaczonych do pełnienia służby poza granicami państwa oraz pracowników wojska zatrudnionych w jednostkach wojskowych wykonujących zadania poza granicami państwa

Na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1510) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) uposażenie oraz inne należności pieniężne przysługujące żołnierzom niezawodowym, zwanym dalej „żołnierzami”, wyznaczonym do pełnienia służby poza granicami państwa;
- 2) wynagrodzenie i inne należności pieniężne oraz świadczenia otrzymywane przez pracowników wojska zatrudnionych w jednostkach wojskowych wykonujących zadania poza granicami państwa, zwanych dalej „pracownikami”.

§ 2. Żołnierze wyznaczeni do pełnienia służby poza granicami państwa w składzie jednostek wojskowych użytych poza granicami państwa, w celu udziału w:

- 1) konflikcie zbrojnym lub dla wzmocnienia sił państwa albo państw sojusznicznych,
- 2) misji pokojowej,
- 3) akcji zapobieżenia aktom terroryzmu lub ich skutkom

– przez cały czas pełnienia służby poza granicami państwa otrzymują uposażenie oraz inne należności pieniężne, przysługujące im z tytułu pełnienia czynnej służby wojskowej w kraju, z uwzględnieniem powstałych w tym czasie zmian mających wpływ na prawo do uposażenia lub jego wysokość.

§ 3. Żołnierzom, o których mowa w § 2, przysługują także:

- 1) jednorazowa należność pieniężna;
- 2) dodatek zagraniczny;
- 3) dodatek wojenny;
- 4) zwrot kosztów podróży służbowych.

§ 4. 1. Jednorazowa należność pieniężna przeznaczona jest na zakup indywidualnego sprzętu i wyposażenia wojskowego i przysługuje w wysokości odpowiadającej kwocie najniższego uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 78 ust. 5 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1414, z późn. zm.¹⁾), zwanego dalej „najniższym uposażeniem”.

2. Jednorazową należność pieniężną wypłaca się po wydaniu dokumentu o wyznaczeniu żołnierza do pełnienia służby poza granicami państwa, nie częściej jednak niż raz w roku kalendarzowym.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1822, z 2015 r. poz. 1066, 1217, 1268 i 1830 oraz z 2016 r. poz. 178 i 308.

§ 5. 1. Żołnierze, o których mowa w § 2, otrzymują dodatek zagraniczny w miesięcznej wysokości, określonej przy zastosowaniu następujących mnożników najniższego uposażenia:

- 1) 6,00 – w przypadku wykonywania zadań na stanowisku służbowym przewidzianym dla generała broni (admirala floty);
- 2) 5,50 – w przypadku wykonywania zadań na stanowisku służbowym przewidzianym dla generała dywizji (wiceadmirala);
- 3) 5,00 – w przypadku wykonywania zadań na stanowisku służbowym przewidzianym dla generała brygady (kontradmirala);
- 4) 3,80 – w przypadku wykonywania zadań na stanowisku służbowym przewidzianym dla pułkownika (komandora);
- 5) 3,50 – w przypadku wykonywania zadań na stanowisku służbowym przewidzianym dla podpułkownika (komandora porucznika);
- 6) 3,10 – w przypadku wykonywania zadań na stanowisku służbowym przewidzianym dla majora (komandora podporucznika);
- 7) 2,70 – w przypadku wykonywania zadań na stanowisku służbowym przewidzianym dla kapitana (kapitana marynarki);
- 8) 2,30 – w przypadku wykonywania zadań na stanowisku służbowym przewidzianym dla porucznika (porucznika marynarki);
- 9) 2,10 – w przypadku wykonywania zadań na stanowisku służbowym przewidzianym dla podporucznika (podporucznika marynarki);
- 10) 2,00 – w przypadku wykonywania zadań na stanowisku służbowym przewidzianym dla starszego chorążego sztabowego (starszego chorążego sztabowego marynarki);
- 11) 1,95 – w przypadku wykonywania zadań na stanowisku służbowym przewidzianym dla starszego chorążego (starszego chorążego marynarki);
- 12) 1,90 – w przypadku wykonywania zadań na stanowisku służbowym przewidzianym dla chorążego (chorążego marynarki);
- 13) 1,85 – w przypadku wykonywania zadań na stanowisku służbowym przewidzianym dla młodszego chorążego (młodszego chorążego marynarki);
- 14) 1,80 – w przypadku wykonywania zadań na stanowisku służbowym przewidzianym dla starszego sierżanta (starszego bosmana);
- 15) 1,75 – w przypadku wykonywania zadań na stanowisku służbowym przewidzianym dla sierżanta (bosmana);
- 16) 1,70 – w przypadku wykonywania zadań na stanowisku służbowym przewidzianym dla plutonowego (bosmanmata);
- 17) 1,65 – w przypadku wykonywania zadań na stanowisku służbowym przewidzianym dla starszego kaprała (starszego mata);
- 18) 1,60 – w przypadku wykonywania zadań na stanowisku służbowym przewidzianym dla kaprała (mata);
- 19) 1,55 – w przypadku wykonywania zadań na stanowisku służbowym przewidzianym dla starszego szeregowego (starszego marynarza);
- 20) 1,50 – w przypadku wykonywania zadań na stanowisku służbowym przewidzianym dla szeregowego (marynarza).

2. Stopień wojskowy dla stanowiska służbowego, o którym mowa w ust. 1, określa się w dokumencie o skierowaniu żołnierza do pełnienia służby poza granicami państwa.

3. Żołnierzowi, o którym mowa w § 2, posiadającemu prawo wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentystry, pełniącemu służbę w strefie działań wojennych stawkę dodatku zagranicznego wynikającą z ust. 1 zwiększa się o:

- 1) 250% najniższego uposażenia – jeżeli posiada co najmniej jedną z następujących specjalizacji lekarskich lub lekarsko-dentystycznych: anestezjologia i intensywne terapie, chirurgia ogólna, chirurgia szczękowo-twarzowa, choroby wewnętrzne, diagnostyka laboratoryjna, epidemiologia, medycyna ratunkowa, medycyna rodzinna, medycyna transportu, ortopedia i traumatologia narządu ruchu, psychiatria, radiologia i diagnostyka obrazowa lub stomatologia zachowawcza z endodoncją;
- 2) 150% najniższego uposażenia – innemu niż wymieniony w pkt 1 lekarzowi lub lekarzowi dentyście.

4. Żołnierzowi, o którym mowa w § 2, wykonującemu zadania związane z bezpośrednim udziałem w oczyszczaniu rejonu działania jednostki wojskowej z materiałów wybuchowych albo zadania polegające na unieszkodliwianiu tych materiałów miesięczną stawkę dodatku zagranicznego zwiększa się o 1% najniższego uposażenia za każdy dzień wykonywania tych zadań.

5. Żołnierzowi, o którym mowa w § 2, wykonującemu poza rejonem stacjonowania jednostki wojskowej zadania w warunkach związanych z bezpośrednim udziałem w akcjach o charakterze bojowym, akcjach zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutkom albo pełnieniem służby patrolowej, ochronnej lub z udziałem w konwojach miesięczna stawka dodatku zagranicznego może zostać zwiększona od 10% do 30% najniższego uposażenia.

6. Stawki zwiększenia dodatku zagranicznego, o których mowa w ust. 3–5, ustala w rozkazie dowódca jednostki wojskowej wykonującej zadania poza granicami państwa.

7. Żołnierzowi, o którym mowa w § 2, wykonującemu zadania służbowe w rejonie działania jednostki wojskowej, w którym występują warunki zagrożenia utraty zdrowia lub życia albo trudne warunki klimatyczne lub zakwaterowania, miesięczną stawkę dodatku zagranicznego, o którym mowa w ust. 1, zwiększa się od 20% do 70% kwoty najniższego uposażenia.

8. Stawki zwiększenia dodatku zagranicznego, o których mowa w ust. 7, dla poszczególnych jednostek wojskowych ustala Minister Obrony Narodowej.

9. Dodatek zagraniczny wypłaca się żołnierzowi za okres:

- 1) od dnia przybycia do rejonu działania jednostki wojskowej do dnia opuszczenia tego rejonu, z wyłączeniem dni, w których żołnierz wykorzystywał urlop;
- 2) wykonywania obowiązków służbowych poza rejonem działania jednostki wojskowej.

10. Dodatek zagraniczny za jeden dzień wynosi 1/30 część jego miesięcznej stawki.

§ 6. 1. Dodatek wojenny przysługuje za czas faktycznego przebywania w strefie działań wojennych.

2. Stawka dodatku wojennego wynosi:

- 1) 3% najniższego uposażenia za każdy dzień pobytu w strefie działań wojennych;
- 2) od 3% do 5% najniższego uposażenia za każdy dzień wykonywania zadań w strefie działań wojennych, w warunkach związanych z bezpośrednim udziałem w akcjach o charakterze bojowym, akcjach zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutkom albo pełnieniem służby patrolowej, ochronnej lub udziałem w konwojach.

3. W przypadku żołnierza spełniającego jednocześnie warunki uprawniające do otrzymania dodatku wojennego na podstawie ust. 2 pkt 1 lub pkt 2, wypłaca się dodatek wojenny w wyższej wysokości.

4. Stawkę dodatku wojennego, o której mowa w ust. 2 pkt 2, ustala w rozkazie dowódca jednostki wojskowej wykonującej zadania poza granicami państwa.

§ 7. 1. Dodatki, o których mowa w § 5 i § 6, wypłaca się miesięcznie z dołu, do dziesiątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który te dodatki przysługują.

2. Dodatki, o których mowa w § 5 i § 6, są wypłacane na wniosek żołnierza:

- 1) w złotych – na wskazany rachunek bankowy w kraju, albo
- 2) w walucie dodatku zagranicznego bazowego ustalonego dla państwa, w którym żołnierz pełni służbę, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 30 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. poz. 1403, z późn. zm.²⁾), zwanego dalej „kwotą bazową”, lub w walucie tego państwa – gotówką, w miejscu pełnienia służby poza granicami państwa.

3. W przypadku gdy dodatki są wypłacane w walucie kwoty bazowej lub w walucie państwa, w którym żołnierz pełni służbę, wysokość dodatków ustala się według średniego kursu tej waluty w Narodowym Banku Polskim, obowiązującego w pierwszym dniu roboczym miesiąca kalendarzowego, za który dodatki te przysługują.

4. Dowódca właściwy w sprawie wypłaty dodatku zagranicznego może wypłacić zaliczkę na poczet przysługującego dodatku zagranicznego bezpośrednio po przybyciu żołnierza do rejonu działania jednostki wojskowej wykonującej zadania poza granicami państwa.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. poz. 2703, z 2006 r. poz. 1217, 1218 i 1600, z 2008 r. poz. 1505, z 2009 r. poz. 1277, z 2015 r. poz. 1220 i 1274 oraz z 2016 r. poz. 34.

§ 8. 1. Żołnierze wyznaczeni do pełnienia służby w składzie jednostek wojskowych, których pobyt poza granicami państwa ma na celu udział w:

- 1) szkoleniach i ćwiczeniach wojskowych,
- 2) akcjach ratowniczych, poszukiwawczych lub humanitarnych,
- 3) przedsięwzięciach reprezentacyjnych

– przez cały czas pełnienia służby poza granicami państwa otrzymują uposażenie oraz inne należności pieniężne przysługujące z tytułu pełnienia czynnej służby wojskowej w kraju, z uwzględnieniem powstałych w tym czasie zmian mających wpływ na prawo do uposażenia lub jego wysokość.

2. Żołnierze, o których mowa w ust. 1, otrzymują za każdy dzień wykonywania zadań służbowych poza granicami państwa dodatek zagraniczny w wysokości 25% diety ustalonej dla docelowego państwa pobytu, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.³⁾), z tym że w przypadku żołnierzy wykonujących zadania na jednostkach pływających Marynarki Wojennej dodatki te przysługują wyłącznie za czas pobytu w porcie zagranicznym.

3. Do wypłaty dodatku zagranicznego, o którym mowa w ust. 2, przepisy § 7 stosuje się odpowiednio.

§ 9. 1. Żołnierzowi odbywającemu podróż służbową przysługuje:

- 1) dieta,
- 2) zwrot kosztów:
 - a) przejazdu na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej i z powrotem,
 - b) noclegów lub ryczałt za nocleg,
 - c) dojazdu środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu,
- 3) zwrot innych niezbędnych i udokumentowanych wydatków poniesionych w związku z podróżą służbową

– w wysokości określonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1211, z 2014 r. poz. 773 oraz z 2015 r. poz. 1830).

2. W przypadku odbywania podróży służbowych trwających dłużej niż 12 godzin dieta wynosi 25% stawki diety ustalonej dla państwa, w którym żołnierz pełni służbę poza granicami państwa; jeżeli podróż trwa krócej niż 12 godzin, dieta nie przysługuje.

3. W przypadku odbywania podróży służbowej poza granice państwa, w którym żołnierz pełni służbę, dieta wynosi 50% stawki diety ustalonej dla państwa stanowiącego cel podróży; jeżeli podróż trwa krócej niż 12 godzin, dieta nie przysługuje.

4. Za czas podróży służbowej odbywanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dieta wynosi 50% stawki diety przysługującej z tytułu odbywania krajowej podróży służbowej.

§ 10. Przepis § 9 stosuje się odpowiednio do podróży odbywanej w okresie:

- 1) od dnia wyjazdu z kraju lub wyjścia jednostki poza granice polskich wód terytorialnych do dnia przybycia do rejonu działania jednostki wojskowej lub miejsca wykonywania zadań służbowych poza granicami państwa,
- 2) od dnia opuszczenia tego rejonu lub miejsca wykonywania zadań służbowych poza granicami państwa do dnia powrotu do kraju lub wejścia jednostki pływającej w obszar polskich wód terytorialnych

– jeżeli czas przejazdu lub przejścia jednostki pływającej trwa dłużej niż jeden dzień.

§ 11. 1. Pracownicy zatrudnieni w jednostkach wojskowych, o których mowa w § 2, otrzymują:

- 1) wynagrodzenie miesięczne w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2015 r. poz. 2008);
- 2) jednorazową należność pieniężną;
- 3) dodatek zagraniczny w miesięcznej wysokości najniższego uposażenia;
- 4) dodatek wojenny.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1662 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1220, 1224, 1240, 1268 i 1735.

2. Pracownicy zatrudnieni w jednostkach wojskowych, o których mowa w § 8 ust. 1, otrzymują:

- 1) wynagrodzenie miesięczne w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego na podstawie odrębnych przepisów;
- 2) dodatek zagraniczny;
- 3) dodatek wojenny.

3. Pracownicy, o których mowa w ust. 1 i 2, otrzymują również:

- 1) bezpłatne świadczenia podczas przygotowania do udziału w operacji i przebywania poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie:
 - a) zakwaterowania i wyżywienia,
 - b) ubioru i wyekwipowania;
- 2) bezpłatne świadczenia zdrowotne oraz bezpłatne zaopatrzenie w leki, środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyroby medyczne i artykuły sanitarne;
- 3) bezpłatne przewozy:
 - a) z kraju do rejonu działania operacji wojskowej i z powrotem, w związku z rozpoczęciem i zakończeniem pracy poza granicami państwa oraz bezpłatne wyżywienie w czasie tego przewozu,
 - b) z rejonu działania operacji wojskowej do kraju i z powrotem w razie śmierci lub choroby członka najbliższej rodziny;
- 4) świadczenie na podstawie umów dotyczących indywidualnego i zbiorowego ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków zaistniałych w czasie przebywania poza granicami państwa, wskutek których nastąpiło uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia lub śmierć pracownika;
- 5) świadczenia z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

§ 12. 1. Do pracowników, o których mowa w § 11 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy § 4, § 5 ust. 3–8 i 10, § 6, § 7, § 9 i § 10, z tym że pracownikowi zatrudnionemu na stanowisku, na którym jest wymagane wykształcenie:

- 1) średnie – przysługuje dodatek zagraniczny, w wysokości 175% najniższego uposażenia;
- 2) wyższe – przysługuje dodatek zagraniczny, w wysokości 250% najniższego uposażenia.

2. Do pracowników, o których mowa w § 11 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy § 6, § 7, § 8 ust. 2 i § 10.

3. Dodatek zagraniczny wypłaca się pracownikowi za okres:

- 1) od dnia przybycia do rejonu działania jednostki wojskowej do dnia opuszczenia tego rejonu, również za dni, w których pracownik wykorzystywał urlop wypoczynkowy;
- 2) wykonywania obowiązków służbowych poza rejonem działania jednostki wojskowej.

§ 13. Bezpłatne zakwaterowanie i wyżywienie oraz zaopatrzenie w artykuły sanitarne przysługuje pracownikowi w zakresie i na warunkach przewidzianych dla żołnierzy zawodowych skierowanych do pełnienia służby poza granicami państwa w jednostkach wojskowych użytych poza granicami państwa.

§ 14. Pracownikowi przysługuje ubiór i wyekwipowanie umożliwiające ich wykorzystanie w warunkach klimatycznych i pogodowych, w których pracownik przebywa poza granicami państwa, stosownie do wykonywania zadań służbowych przez pracownika, uwzględniające płeć pracownika.

§ 15. 1. Pracownikowi przysługują bezpłatne świadczenia zdrowotne i bezpłatne zaopatrzenie w leki, środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyroby medyczne znajdujące się w wykazach, o których mowa w art. 37 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 345, 1830 i 1991), w zakresie kategorii, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. a tej ustawy, oraz leki recepturowe, a także leki oznaczone symbolem OTC i wyroby medyczne oraz wyposażenie wyrobów medycznych.

2. Pracownikowi przed wyjazdem z kraju w rejon działania jednostki wojskowej, w związku z rozpoczęciem zatrudnienia poza granicami państwa oraz bezpośrednio po powrocie do kraju, w związku z zakończeniem tego zatrudnienia, przysługują bezpłatne badania lekarskie w zakresie przewidzianym dla żołnierzy zawodowych skierowanych do pełnienia służby poza granicami państwa.

3. Pracownik przed wyjazdem z kraju w rejon działania jednostki wojskowej, w związku z rozpoczęciem zatrudnienia poza granicami państwa podlega szczepieniom ochronnym oraz w trakcie pobytu i po powrocie do kraju profilaktyce chorób mogących wywołać epidemię.

§ 16. Świadczenia, o których mowa w § 13–15, przysługują pracownikowi:

- 1) przed wyjazdem, w czasie pobytu w jednostce wojskowej przygotowującej pracownika do wykonywania zadań poza granicami państwa, od dnia rozpoczęcia przygotowania poza rejonem stacjonowania jednostki wojskowej, w której są zatrudnieni, do dnia przekroczenia granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej, zwanej dalej „granicą państwową”;
- 2) w czasie wykonywania zadań w obszarze działania jednostki wojskowej poza granicami państwa, oraz w czasie przewozu tam i z powrotem, od dnia przekroczenia granicy państwowej do dnia przekroczenia tej granicy w drodze powrotnej.

§ 17. Świadczenia opieki zdrowotnej niezakwalifikowane jako świadczenia gwarantowane oraz odpłatne świadczenia opieki zdrowotnej udzielane są żołnierzowi i pracownikowi także po zwolnieniu ze służby lub ustaniu umowy o pracę, w związku z urazami i chorobami nabytymi podczas wykonywania zadań poza granicami państwa, na warunkach i w trybie przewidzianym dla żołnierzy weteranów-poszkodowanych.

§ 18. Zakres i sumę ubezpieczenia indywidualnego i zbiorowego ubezpieczenia określa umowa ubezpieczeniowa zawarta pomiędzy Ministrem Obrony Narodowej a zakładem ubezpieczeń, z tym że suma ubezpieczenia nie może być niższa niż świadczenia odszkodowawcze przysługujące żołnierzom na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. z 2014 r. poz. 213 i 1822).

§ 19. Należności pieniężne określone w niniejszym rozporządzeniu wypłaca dowódca jednostki wojskowej właściwy w sprawie wypłaty dodatku zagranicznego.

§ 20. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się do określenia:

- 1) uposażenia oraz innych należności pieniężnych przysługujących żołnierzom niezawodowym wyznaczonym do pełnienia służby poza granicami państwa,
- 2) wynagrodzenia i innych należności pieniężnych oraz świadczeń otrzymywanych przez pracowników wojska zatrudnionych w jednostkach wojskowych wykonujących zadania poza granicami państwa

– od dnia 2 lutego 2016 r.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁴⁾

Prezes Rady Ministrów: *B. Szydło*

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1999 r. w sprawie należności pieniężnych i świadczeń otrzymywanych przez żołnierzy wyznaczonych do pełnienia służby poza granicami państwa i pracowników wojska zatrudnionych w jednostkach wojskowych wykonujących zadania poza granicami państwa (Dz. U. poz. 1257, z 2002 r. poz. 282, z 2003 r. poz. 1977, z 2004 r. poz. 2068 i 2848 oraz z 2007 r. poz. 259), które utraciło moc na podstawie art. 12 pkt 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2014 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 773).